

Подземниятъ народецъ.

(Приказка).

Малкото селце *Иве* е разположено върху тѣсна долина, заградена съ гѣста гора. Селянетъ по цѣли дни работѣли дървенъ материалъ и добивали хубави печалби. Но тѣ не били доволни, а желаяли да станатъ голѣми богаташи.

Между селянетъ отъ десетки години се приказвало *прѣданието*, че въ подземнитъ пещери на гората живѣли *малки човѣчета*. Тѣ притѣжавали неизчислими богатства отъ злато, сребро и драгоцѣнни камъне. Разказвало се, че този подземенъ народецъ билъ много трудолюбивъ: день и нощъ копаяли тѣзи богатства отъ земята.

Но никой до сега не можалъ да намѣри входа на тѣхнитъ пещерки. Малкиятъ народецъ се страхувалъ отъ голѣмитъ си съсѣди и внимателно се скривалъ отъ тѣхнитъ погледи.

Единъ день ето що се случило: Бѣдниятъ ковачъ отъ селото *Иве* се връщалъ по една горска пѣтека за дома си. Изведнажъ той чулъ жаленъ писъкъ подъ краката си. Спрѣлъ се и видѣлъ на земята едно дребно човѣче, колкото единъ палецъ и тежко охкало. Крачето му било счупено отъ единъ камъкъ и не можало да ходи.

— Добрий човѣче, обадило се малкото, помогни ми, занеси ме въ къщи! . . Но дай ми